

ad II. Telegrafvæsenet.

ad Indtægten 1. Telegramgebyrer.

Telegrafvæsenets Budget har i de senere Aar udvist et stedse stigende Understud, hvilket under Bibeholdelse af den hidtil gjældende Taxt for den indenrigske Korrespondance samt under Hensyn til de paa Berliner-Telegrafkonferencen i 1885 vedtagne betydelige Taxtreduktioner i den internationale Korrespondance, der ere traadte i Kraft fra den 1ste Juli d. A., for Finantsaaret 1887—88 havde maattet anslaaes til henved 200,000 Kroner. Spørgsmaalet om, hvorvidt og ad hvilke Veie det vilde være muligt at opnaa en Forandring i det saaledes fremtrædende uheldige økonomiske Resultat af Telegrafvæsenets Virksomhed, har derfor stadig været Gjenstand for Administrationens Opmærksomhed, og efterat det af Landstinget til Behandling af Finantslovsforslaget for 1886—87 nedsatte Udvalg i sin Betænkning havde udtalt sig for Ønskeligheden af, at Taxten for Telegrammer kunde blive saaledes beregnet, at Indtægterne forøgedes (se Rigsdags-Tidende for 1885—86 Tillæg B Sp. 95—96) har Sagen været underkastet en fornyet Drøftelse, og skal man desangaaende bemærke Følgende:

Overfor det Spørgsmaal, der frembyder sig i første Række som Gjenstand for Overveielse, nemlig om ikke et heldigere økonomisk Resultat af Telegrafvæsenets Virksomhed burde tilstræbes gennem en Reduktion af Udgifterne, skal man bemærke, at den langt overveiende Deel, ca. $\frac{3}{4}$ af Udgifterne, her i Landet ligesom i andre Lande medgaar til Personalets Lønning. Ligesom det nu sikkert ikke med Føje vil kunne paastaas, at Lønningerne ved Telegrafvæsenet skulde være for høie, naar henses til den Arbejdstid, 7 à 8 Timer daglig, der forlanges, og til Arbejdets anstrængende Bestaendighed, saaledes maa man efter de her gjorte Erfaringer være af den Formening, at der af Hensyn til Personalets Helbred ikke bør kræves en længere Tjeneste af det, end der nu sker. Naar hertil kommer, at Godtgjørelserne for Bestyrelsen af de mindre Stationer omkring i Landet næppe kunne siges at være anfat høiere end nødvendigt og forsvareligt, samt at der ved Stationernes Forsyning med Forbrugsgjenstande og ved alle tekniske Arbejders Udførelse iagttages tilbørlig Økonomi, maa det formentlig erkendes, at det ikke er gennem en Nedsættelse af Udgiften, at der vil kunne raades Bod paa Statstelegrafens nuværende uheldige finantistelle Status.

Det vil altsaa være en Forøgelse af Indtægten, som maa tilstræbes, og, da Betalingen for mellem- og gennemrigske Telegrammer er underkastet de mellem de forskellige Stater i saa Henseende vedtagne Regler, vil Opmærksomheden være at rette paa, om og hvorledes en saadan Forøgelse, som af Landstingets Finantsudvalg antydet, vil kunne opnaas ved Forandringer i de for den indenrigske Telegrambejrgelse gjældende Taxtbestemmelser. Da det med Hensyn til dette Spørgsmaals Afgjørelse formentlig ikke vil være uden Interesse at see, hvorledes Telegrafvæsenets økonomiske Resultat stiller sig i andre Lande, skal man herved meddele Oplysning herom for nogle af de europæiske Staters Vedkommende, idet bemærkes, at naar man ikke har medtaget Stater som Frankrig, Tyskland og Østerrig-Ungarn, da skyldes det den Omstændighed, at Telegrafvæsenets Budget og Tjeneste i disse Lande fuldstændig er sammenflettet med Postvæsenets, og at det derfor ikke er muligt færlikt at angive, hvorledes Forholdet er med Hensyn til Indtægter og Udgifter for hver af disse Administrationsgrenes Vedkommende.

I Belgien, hvor Statstelegrafen har ca. 5 Gange saa mange Stationer og indenlandske Telegrammer som den danske, og hvor Taxten for disse er lavere end vor, nemlig 50 ctms. for indtil 15 Ord og en Tillægstaxt af 10 ctms. for hver 5 Ord, udviser Aaret 1884 et Understud af ca. 516,000 Kroner.